

Podsumowanie dzieleń

1. Czy uczestnictwo w WŻCh jest dla mnie doświadczeniem dającym radość?

Wymienione źródła radości w WŻCh:

- uczestnictwo w spotkaniach WŻCh
- wspólne działanie – apostołstwo
- radość ze służby innym
- świadomość, że nie jestem sama
- wspólne doświadczenia
- uczestniczenie wspólne we mszach świętych
- wspieranie się wzajemną modlitwą
- dzielenie się swoim życiem i doświadczeniem Boga
- radość z bycia słuchanym, przyjętym i akceptowanym
- modlitwa dziękczynna uczy radości – dostrzegania pozytywnych aspektów w życiu
- żywa relacja z Jezusem – WŻCh pomaga pielęgnować tę relację
- relacja z drugim człowiekiem
- odkrywanie działania Pana Boga w naszym życiu przez dzielenia (wspólnota poszerza moje doświadczenie Boga)
- wspólna formacja
- integracja wiary z życiem
- radość, że jesteśmy częścią większej całości (światowa WŻCh)
- jasne zasady podążania za Chrystusem (także dzięki wskazówkom i dokumentom WŻCh)
- mocne osadzenie WŻCh w strukturach Kościoła (stabilizacja, poczucie bezpieczeństwa).
- radość z otwarcia na to, że jesteśmy różni, ale wszyscy zaproszeni do współpracy z Jezusem i sobą nawzajem.

2. Czy znajdujemy i dzielimy radość w naszej Wspólnocie, na wszystkich jej poziomach?

- tak przez wspólny czas, agapy, dzielenie
- wiele osób nie odczuwa radości na wszystkich jej poziomach, łatwiej doświadczyć jej we wspólnocie podstawowej
- trudne są dla niektórych dokumenty i sprawozdawczość
- brakuje niektórym spotkań na poziomie krajowym

3. Czy WŻCh jest żywym świadectwem radości?

- nasza radość nie jest uzewnętrzniona. W stylu życia WŻCh bardziej stawiamy chyba na radość wewnętrzną niż zewnętrzną
- RWŻ i inne dzieła apostołskie (np. zdrapka, piknik u Ignacego, praca z niepełnosprawnymi)
- dzielenie się charyzmatem, które daje wewnętrzną radość innym (ĆD, medytacje, spotkania otwarte)

Pytanie o większe uzewnętrznienie naszej radości !!!

4. Na ile radość sugerowana przez papieża Franciszka stanowi wyzwanie dla WŻCh (dajemy ją innym, dzielimy się nią)?

- jest to wyzwanie dla WŻCh (bycie zbawionym daje radość) – życie Ewangelią
- radość jako wolność od grzechu (życie w stanie łaski uświęcającej)
- dawanie świadectwa w miejscach gdzie jesteśmy posłani
- czynienie wszystkiego aby na świecie było więcej radości – czyli angażowanie się w dobre dzieła i podejmowanie wyzwań współczesnego świata (np. pomoc Syrii, dzieła charytatywne, pomoc misyjna)
- uczyć się świętować
- pielęgnować radość w sobie i nieść ją światu – radość to świadomy wybór, który należy podjąć
- poznawanie Nauki Społecznej Kościoła (adhortacje, encykliki, bieżące dokumenty).